

[Bundvad.]

høje lønning, ikke får noget. Det er den samme betragtning; vi anlægger her, idet vi ikke rigtig kan se berettigelsen i, at pensionisterne, som reelt er de dårligst stillede i landet, skal være dem, der holder for, når økonomien skal strammes.

Fru Clara Muncck spurgte, hvordan jeg kunne komme frem til det resultat, at ca. 100 mill. af de 300 mill. kr. gik tilbage til de offentlige kasser i form af skat, og fru Clara Muncck gjorde opmærksom på, at de enlige, der har 13.000 kr. i fradragsfrit beløb ved skattens beregning, ikke kommer til at betale skat. Det er der taget hensyn til i beregningen, for ellers ville man ikke have haft 100 mill. kr., men 120 mill. kr. i indkomst gennem skatterne. Man skal huske, at ægtepar kommer til at betale mindst 40 pct. og invalider og enker i hvert fald, for så vidt de har den mindste smule indkomst ved siden af, og at det også gælder enlige, hvis de har noget fra ATP eller på anden måde har ekstræindtægter, så kommer også de op på 40 pct. Jeg har altså taget i betragtning, at der er en del enlige, der ikke betaler skat; derfor står der ikke 120 mill. kr., men 100 mill. kr. i motiveringen.

Endvidere bliver der spurgt: hvor skal pengene komme fra? Det er jo den bemærkning, vi altid hører og måske særlig hørte sidst fra hr. Asger Jensen, om man dog ikke tænkte på de arbejdere, som skulle betale dette. Jeg kan ikke lade være at sige med eftertryk, at det er jo arbejdernes forældre, vi taler om her. Skulle de ikke være villige til at betale et ordentligt underhold for deres egne gamle? Der er ingen tvivl om, at det vil de sige ja til. Det er ikke dér, der er ligtorne, når vi taler om skatter.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at i sidste finanslov regnede man med et kasseoverskud på 1,7 milliarder kr.; i dette år bliver kasseoverskuddet på 3,2 milliarder kr., og vi må anslå det til at stige yderligere, så der skulle nok være råd til at tilgodese vore pensionister også for dette beløb. Når man spørger mig specielt, hvor jeg vil få pengene fra, kan jeg sige, at jeg vil tage af ganske samme kasse, som ministeren tager sine 300 mill. kr. fra. Det er netop dér, vi må trække pengene i den givne situation.

Hr. Robert Christensen spurgte, hvordan jeg kunne komme til den betragtning — og

ministeren var også inde på det — at der var tale om et efterslæb. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man kan opstille lige så mange dækningsprocenter, man vil, og f. eks. bruge den, ministeren regner med: dækningsprocenten i forhold til gennemsnitslønnen. Men jeg taler om udviklingen på arbejdsmarkedet for de laveste lønninger, altså to helt forskellige begreber: man skal lægge mærke til, hvad der står i betænkningen:

„Efter mindretallets opfattelse har pensionisterne i dag et efterslæb med hensyn til indkomststigningen, når man sammenholder pensionerne med de lavtlønnedes indkomstudvikling gennem de sidste to år.“

Altså, der er ikke tale om en dækningsprocent; det er en indkomstudvikling for de lavtlønnede, vi sammenligner med, og så må man give os ret i, at sådan er forholdet.

Hr. Valbak rørte ved det lidt ømme punkt om at komme over på en automatisk regulering. Som bekendt har mit parti stillet forslag om det, og jeg kunne meget ønske, vi kom den vej, så vi ikke hver gang skulle slås om det problem; vi står over for i dag. Men jeg vil godt sige, at så flytter „slagsmålet“ — i anførselstegn — jo bare over på, hvor stor procenten skal være i forhold til den faktor, vi skal regne efter, og dermed er spørgsmålet om pensionisternes stilling i forhold til andre alligevel ikke afsluttet, men vi vil få en noget større sikkerhed i vores vurdering af, hvad vi bør gøre.

Til socialministeren vil jeg gerne sige, at hvad angår de 8 pct., vi havde regnet med, mener ministeren, at de er ikke helt på højde med, hvad der kan være rigtigt, fordi, siger ministeren vistnok, jeg har overset, at de lavtlønnede på arbejdsmarkedet ud over de 9,1 pct. har fået et dyrtidstillæg på 20 øre pr. time, medens regeringen går den anden vej og trækker dyrtidstillægget fra, inden man regulerer. Det synes jeg i og for sig ikke ministeren skulle bebrejde mig, for det har jo medført, at der ikke kommer til at stå 9,1 pct. i stedet for 8, men at vi har imødekommet ministeren og regeringen med hensyn til modregning i dyrtidstillægget, hvor vi måske ikke burde have gjort det, hvis vi skulle gå helt til tops.

Hermed sluttede forhandlingen.